

онѣзи безпомощностъ и искусвенна подигравка, до която този народъ билъ доведенъ отъ блѣстящитъ подвиги на предводителитъ си. „Quant un fraucais a la colique, ie dit que c' est la faute du gouvornement.“ (Когато Французинътъ го боли стомахътъ, той казва, че за това е виновато правителството) — съ тѣзи думи самитъ французи превъсходно характеризирътъ навикътъ си, да свалятъ на правителството всѣкаква грижа, и да упрѣкаватъ правителството за всичкитъ несвършенства на животътъ. Този навикъ самъ по себѣ си съвсѣмъ не е полезенъ, но той, не безъ полза ся е вкоренилъ въ французския народъ, той съставлява неизбѣжно заключение отъ безъ-крайно дългъ рѣдъ преживени опити; правителството на старата монархия особено силно съдѣйствувало за развитието на този навикъ; като бъркаше на всѣка инициатива, като ся бъркаше въ всичко, като извличаше пари изъ всичкитъ възможни и невъзможни источники, като не правеше отъ тѣзи пари нищо полезно за обществото, правителствата на старитъ крале трѣбвало да носѣтъ ужасна отговорностъ за всичкото зло което ся извършвало на французската територия, и за всичкитъ припятствия, които съзнателно или не съзнателно угнитали възникновението и развитието на всѣкакво добро. Когато въ миналото столѣтие, французския селянинъ го болѣлъ стомахътъ отъ кората на дървото, и отъ разни други изиящни нѣща, които изпълнявали длъжността на брашното, тогава този французинъ ималъ пълно основание да казва „че за това е виновато правителството.“ Ancien